

ΤΙ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΠΙΣΤΕΥΟΥΜΕ

Όταν ο Χριστιανός λέγει ὅτι πιστεύει εἰς τὸν Θεόν, δὲν ἐννοεῖ ὅτι πιστεύει ἀόριστα καὶ ἐπιπόλαια σὲ κάποιον ἄγνωστον Θεόν ἢ σὲ κάποια μεγάλη δύναμη μὲ θεϊκὲς ιδιότητες, ἀλλὰ ὅτι πιστεύει συνειδητὰ καὶ συγκεκριμένα στὸν μόνον ἀληθινὸν Θεόν, καὶ σὲ ὅ,τι Ἐκεῖνος, ὁ Θεός, ἀπεκάλυψε γιὰ τὸν ἑαυτὸν Του καὶ δίδαξε στὸν ἄνθρωπο σὰν δικό του παιδί. Τὸ τί πιστεύει, λοιπὸν, ὁ Χριστιανός καὶ ἐννοοῦμε, ὁ Ὁρθόδοξος Χριστιανός, εἶναι σαφῶς καθορισμένο, ὄχι βέβαια ἀπὸ ἄνθρωπον, οὔτε ἀπὸ μία τοπικὴ Ἐκκλησία, οὔτε ἀπὸ μία ἔστω Οἰκουμενικὴ Σύνοδο, ἀλλὰ εἰς αὐτὰ πού ἀπεκάλυψεν ὁ Θεός, εἰς αὐτὰ πού ἐδέχθη καὶ ἐδίδαξε σύμπασα ἡ Ἐκκλησία, αὐτὰ πού πηγάζουν ἀπὸ τὴν Ἁγία Γραφή καὶ τὴν Ἱερὰ Παράδοση καὶ κατοχύρωσαν οἱ ἀποφάσεις τῶν Οἰκουμενικῶν Συνόδων τῆς ἀδιαιρέτου Μιάς, Ἁγίας, Καθολικῆς καὶ Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας. Αὐτὰ ἀποτελοῦν τὸ ἀντικείμενο τῆς Πίστεως τοῦ Ὁρθοδόξου Χριστιανοῦ. Αὐτὰ πρέπει νὰ πιστεύῃ. Μία πολὺ σύντομη ἔκθεση καὶ ὁμολογία αὐτῶν πού πιστεύει ὁ Ὁρθόδοξος Χριστιανός ἀποτελεῖ τὸ Σύμβολον τῆς Πίστεώς μας.

Τὰ πιστεύει δὲ αὐτὰ ὁ Χριστιανός σὰν Θεοδίδακτες ἐννοιες. Τὰ πιστεύει «κατὰ λόγον θείου κύρους», δηλαδὴ σὰν ἀλήθειες πού ἔχουν τὸ κῦρος, τὴν βεβαίωση, τὴν ἐγγύηση τοῦ Θεοῦ. Τὰ πιστεύει σὰν ἀλήθειες τοῦ μόνου ἀληθινοῦ καὶ ἀλάνθαστου καὶ ἀξιόπιστου Θεοῦ, πού μόνον κίνητρο του ἔχει τὴν ἀγάπη του στὸν ἄνθρωπο.

Καὶ ἐφ' ὅσον τὰ πιστεύει σὰν ἀποκαλύψεις καὶ ἀλήθειες πού στηρίζονται στὸ κῦρος, τὴν ἀξιοπιστία καὶ τὴν ἀγάπη τοῦ Θεοῦ, δὲν κάνει διάκριση πιστεύοντας περισσότερο σὲ τοῦτο καὶ ὀλιγωτερο σὲ ἐκεῖνο. Δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ εἰπῶ ὅτι πιστεύω σὲ τοῦτο πού λέγει ὁ Θεός, ἀλλὰ δὲν δέχομαι τὸ ἄλλο, πού μου φαίνεται ἀπίστευτο. Ὁ Θεός καὶ θέλει καὶ δύναται τὰ πάντα. Αὐτὰ πού στὸν ἄνθρωπο φαίνονται ἀδύνατα εἶναι δυνατὰ εἰς τὸν Θεόν. Ἡ δύναμις τοῦ Θεοῦ εἶναι ἀπεριόριστη καὶ δὲν μπορεῖ ὁ ἄνθρωπος νὰ κρίνῃ τὴν δύναμη τοῦ Θεοῦ καὶ νὰ εἴπῃ τοῦτο μπορεῖ νὰ τὸ κάνει ὁ Θεός καὶ τὸ πιστεύω, τὸ ἄλλο εἶναι ἀδύνατον, δὲν τὸ πιστεύω. Κατεβάζεις τὸν Θεόν, τὸν κάνεις ἀνίσχυρον καὶ ἀδύναμον.

Ἄλλα οὔτε καὶ ἀπὸ τὶς ἐντολὰς τοῦ Θεοῦ μπορεῖς νὰ διαλέξεις νὰ κρατήσης ὅ,τι σου συμφέρει καὶ νὰ ἀπορρίψης ὅ,τι δὲν σοῦ ἀρέσει. Ἐάν στὸν ἓνα δὲν τοῦ ἀρέσει τὸ "μὴ κλέψης" καὶ ὁ ἄλλος σβύσῃ τὸ "οὐ φονεύσης", θὰ εἶχαμε τόσων εἰδῶν εὐαγγέλια καὶ τόσες θρησκείες ὅσοι καὶ οἱ ἄνθρωποι.

Εἶναι εὐνόητον, ὅτι ὁ Χριστιανὸς πιστεύει ὄχι μόνον σ' αὐτὰ ποὺ εἶδε νὰ πραγματοποιοῦνται τόσον στὴν Παλαιά, ὅσον καὶ στὴν Καινὴ Διαθήκη, ὄχι μόνον ὅτι ἐγένεν ἄνθρωπος ὁ Χριστὸς καὶ ἔκαμε θαύματα καὶ σταυρώθηκε καὶ ἀναστήθηκε ἀλλὰ καὶ σ' αὐτὰ ποὺ δὲν ἔγιναν ἀκόμη. Πιστεύει στὴν ἀνάστασι τῶν νεκρῶν καὶ τὴν ζωὴ τοῦ μέλλοντος αἰῶνος διότι ὁ Θεὸς μας βεβαίωσε γι' αὐτά.

Γιὰ νὰ κρατᾷ ζωντανὴ καὶ θερμὴ τὴν πίστη του ὁ Χριστιανός, πρέπει συνεχῶς νὰ φροντίζει, νὰ ἐνδιαφέρεται, νὰ μαθαίνει τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ. Πρέπει νὰ μελετᾷ τὴν Ἁγία Γραφή, κυρίως τὴν Καινὴ Διαθήκη ἀλλὰ καὶ ἄλλα ὀρθόδοξα βιβλία. Βέβαια ἡ πίστη, στὸν Θεὸ καὶ στὸν λόγο του ἀνατέλει ὅπως ὁ ἥλιος στὴν ψυχὴ τῶν Χριστιανῶν, ἀλλὰ σὲ περιπτώσεις δυσπιστίας καὶ ἀμφιβολίας ἢ ἀπορίας βοηθεῖ τὸν Χριστιανὸν ἡ μελέτη, ὅπως καὶ ἡ προσευχὴ. Στὴν Ἁγία Γραφή θὰ ἰδῇ πολλὰ ἀκατόρθωτα νὰ γίνωνται κατορθωτά. Θὰ πεισθῇ ὅτι ὅσα εἶπεν ὁ Θεὸς ἔγιναν πραγματικότητες. Θὰ ἰδῇ ὅτι αἰῶνες πρὶν ἔλθῃ ὁ Χριστὸς στὸν κόσμον, οἱ Προφῆτες προφήτευσαν τὴν γέννησι, τὴ ζωὴ, τὴν σταύρωσι, τὴν ἀνάστασίν Του. Ὅπως ὁ Κύριος βοήθησε τὸν Θωμᾶ στὴν ὀλιγοπιστία του, ἐπιτρέποντάς του νὰ ἐρευνήσῃ τὶς πληγὰς τῶν χειρῶν ἀπὸ τὰ καρφία τῆς σταυρώσεως ἔτσι καὶ ἡ Ἐκκλησία ἐπιτρέπει καὶ ζητᾷ ἀπὸ τὸν Χριστιανὸ νὰ ἐρευνήσῃ, νὰ μελετήσῃ, γιὰ νὰ στερεώσῃ τὴν πίστη του.

Τέλος, πρέπει νὰ προσέχη ὁ Χριστιανὸς νὰ μὴν πέσῃ σὲ ξενόφερτες καὶ λαθεμένες καὶ κακόδοξες διδασκαλίαι τῶν αἰρετικῶν, οἱ ὁποῖοι ἐμφανίζονται ὡς Χριστιανοί, ἐνῶ στὴν πραγματικότητα εἶναι ἐχθροὶ τῆς Πίστεως τοῦ Χριστοῦ καὶ τῆς Ἐκκλησίας

ΤΙ ΚΑΙ ΓΙΑΤΙ ΠΙΣΤΕΥΩ Γ. Π. ΣΩΤΗΡΙΟΥ